

MÚSICA

Jotes, gaites i gralles per a un Tradicionàrius reivindicatiu

El festival de folk acollirà més de 50 concerts i activitats fins a l'11 d'abril

El barri barceloní de Gràcia viurà demà la inauguració del XXVII Festival Folk Internacional Tradicionariu. Jotes, gralles i música celta protagonitzaran una edició de caràcter reivindicatiu.

XAVIER CERVANTES

BARCELONA. "És un any esperançador. Esperem que passin moltes coses aquest 2014. I volem que el Tradicionariu tingui aquest esperit", va dir ahir Jordi Fàbregas, director del Tradicionariu, el festival que comença demà amb l'habitual cercavila pels carrers de Gràcia i el concert del T.A.C. Trio al Centre Artesà Tradicionariu (CAT).

Les referències al Tricentenari i a la consulta són evidents en una programació que inclou el concert *General Moragues: homenatge. 300 anys de cançons de lluita i resistència*, coproduït amb el festival Barna-Sants a L'Auditori, i una jornada titulada *Escòcia & Catalunya. Camí de la llibertat musical*, que inclou l'actuació del grup escocès Capercaille, també a L'Auditori, i amb la col·laboració de la Fira Mediterrània de Manresa. En el concert dedicat al general Moragues del 30 de gener hi actuaran Cesk Freixas, Maria del Mar Bonet, Feliu Ventura, Miquel

Gil, Rafael Subirachs i Pau Alabajos, entre d'altres, amb Mesclat com a banda base i la direcció musical de Marcel Casellas. En la jornada sobre Escòcia i Catalunya, el 9 de març, acompanyaran Capercaille el grup del Baix Llobregat RIU, els Castellans de la Vila de Gràcia i la formació City of Barcelona Pipe Band, una banda de gaites escoceses.

El festival, que s'allargarà fins a l'11 d'abril, és "un petit miracle", segons explica Fàbregas. "Seria impensable fer-lo sense la complicitat del públic i sobretot dels músics i creadors. El Tradicionariu d'aquest any té més complicitats que mai. És un Tradicionariu coral", diu Fàbregas. "Els artistes són els que aguanten el festival: moderen els caixets i s'esperen el que calgui per cobrar. Molt més que els bancs, els artistes són els nostres creditors", assegura Quim Soler, membre de la direcció d'un Tradicionariu que té un pressupost de 139.000 euros, mil euros més que la despesa del 2013.

"Un ball pecaminós"

Tot i el context, una situació econòmica "peluda", segons Soler, el festival ofereix més de cinquanta concerts i activitats que tindran com a epicentre el CAT, on es farà el 7 i el 8 de març una trobada jo-

El director del Tradicionariu, Jordi Fàbregas (dret a l'esquerra), ahir amb alguns dels participants en la 27a edició del festival de folk que comença demà. ACN

Complicitat
El grup Capercaille actuarà en el concert 'Escòcia & Catalunya'

tera que servirà per "reivindicar un ball autòcton". "A les Terres de l'Ebre i al Priorat estem contents de poder fer aquesta trobada a Barcelona, perquè la jota també és una música catalana", explica Artur Gaya, component de Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries. "L'any 1734, a Calaceit, al Matarranya, el bisbe de Tortosa va fer una homilia en què parlava de la jota com un ball pecaminós, perquè homes i dones es miraven molt mentre ballaven", recorda Gaya per situar la jota en la història del país. Durant la trobada joterà al CAT hi haurà tallers, una exposició, una ronda de jotes, el concert de Quico el Célio, el Noi i el Mut de Ferreries i la presentació del llibre *Pensar en vers. La cançó improvisada*

dels països de la Mediterrània, de Josep Vicent Frechina.

La gralla serà la protagonista d'un altre cap de setmana monogràfic, del 20 al 22 de març, que vol reflectir les noves fornades de grallers. Hi actuaran Els Laietans, Canya d'Or, Els Vinardells, La Fanfària Transpirenaica i La Cobleta de la Copeta, i hi haurà un concert d'alumnes de gralla de l'Esmuc.

La programació del Tradicionariu també inclou les Jornades de la Cançó (21 i 22 de febrer) i el Cicle Violinariu (4 i 5 d'abril), que aquest any s'endinsarà en les connexions al voltant del violí tradicional a Catalunya, Irlanda i les valls occitanes del Piemont. I no hi faltaran els espectacles familiars de les Matinals al CAT. —

ARTS ESCÈNIQUES

'Pulmons' explora el dilema de tenir un fill en l'època de la por

La decisió de tenir un fill és el gran salt que es planteja fer la parella que interpreten Carlota Olcina i Pau Roca a *Pulmons*. La companyia Sixto Paz torna a apostar per la taquilla inversa a la Sala Beckett.

LAURA SERRA

BARCELONA. Tenir fills. Un dia el dilema posposat *sine die* aterra sobre la taula i no en desapareixerà fins que la parella el resolgui. ¿Han de tenir fills? Amb un món que es podreix, en crisi econòmica, amb l'estrès laboral i les ganes de seguir viatjant que tenen, sembla insensat fer-ho. Però si han d'esperar la gran solució, no en tindran mai.

Tenir fills. Les decisions en el si d'una parella, les cares de l'amor, són grans temes que ha abordat la literatura, també la dramàtica. L'autor britànic Duncan Macmillan els toca a *Pulmons* "amb una frescor, una vivacitat i una veritat" que fa que el públic els visqui "com si fos la primera vegada", diu el director de la Sala Beckett, Toni Casares. Mari-

lia Samper dirigeix aquest text amb dos únics actors, Carlota Olcina i Pau Roca, una parella que s'estima i a qui el públic espia "pel forat del pany" -com diu l'actriu- en un lloc tan íntim com és el llit. "És un conflicte minúscul que transcendeix a un conflicte més gran. Perquè vivim l'època de la por. Som la generació de la por -opina la directora-. Si abans formar una família era natural, ara per a nosaltres qualsevol decisió que afecti la nostra rutina suposa un tsunami. Ens bloquegem pensant en les conseqüències".

Pulmons és, per tant, un retrat actual i generacional però que pot resonar en l'experiència de "tothom qui ha estimat", diu Samper. També ho aprofita per fer un retrat a la seva generació, que és la dels actors-protagonistes (la dels 30): "Una de les grans tragèdies és la nostra arrogància pensant que tot el que s'ha fet abans està malament i ho podem fer millor. I al final no fem res. Som capaços de criticar però no d'actuar".

Pau Roca ha destacat el risc formal del muntatge -que estarà en

Carlota Olcina i Pau Roca protagonitzen *Pulmons*, de Duncan Macmillan. SALA BECKETT

cartellera a la Sala Beckett del 9 de gener al 9 de febrer-, el joc teatral que planteja, i el "repte" i el "regal" que suposa per als actors una comèdia dramàtica sense fer cap mena de trampa. Ell i ella són dos arquetips -ni tan sols tenen nom propi- però "no són personatges estereotipats, tenen comportaments molt humans", assegurava la directora.

Més enllà de la taquilla inversa

La productora de *Pulmons*, Sixto Paz Produccions, va ser la primera a aplicar la "taquilla inversa" quan va estrenar l'any passat a la Beckett *Si existeix encara no ho he trobat*, del també anglès Nick Payne. Aquest any, a més de mantenir aquest invent -pel qual el públic paga després de l'espectacle-, es comprometen a publicar el cost de la producció. El seu objectiu és establir una relació més pròxima amb el públic, per això ampliaran les activitats postfunció i crearan una tarjeta-regal que repartiran entre el públic perquè alhora la doni a qui li recomanin l'obra per quantificar com funciona el boca-orella. —